

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

סתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 893

פרשת לך לך י"א חשוון תשע"ט - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

מאמרותי

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה

כתב הרמב"ן וזו לשונו: דע כי אברהם אבינו חטא חטא גדול בשגגה שהביא אשתו הצדקת במכשול עון מפני פחדו פן יהרגוהו וכו' עיין שם. מחויבים אנו איפוא לתרץ את התנהלותו של אברהם אבינו הראשון.

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המשפיע רבי משה וובר זיע"א

ויש לומר שאברהם אבינו עליו השלום ידע מגודל צדקתה של שרה ואמנו עליה השלום שסוכה ברוח הקודש עד שאברהם היה טפל לה בנביאות. הוא ידע שאם תלקח לבית פרעה, יהיה זה אצלה אונס גמור והרי בענין זה אומרים התוספות במסכת כתובות (דף ג ע"ב) ש"אשה היא קרקע עולם ולא עבדה מעשה" (היינו המשך בעמוד הבא)

מבט לאירועי השבוע

למצוא מזור למכה הזאת

מעשה בבת מלך שחלתה (ל"ע). טובי הרופאים נקראו למיטת חוליה להביא לה מזור ואולם כל מאמציהם העלו חרס. ואז, כשכמעט אפסה התקוה, הופיע לפתע בארמונו של המלך, איש זקן אשר הגיע מארץ רחוקה ובפיו הייתה בשורה טובה: "יש ביכולתי לרפא את הנסיכה" אמר. פניו הנפולות והחיוורות של המלך אשר ציפה כבר לנורא מכל, הצהיבו מחדש לשמע הבשורה. הוא זימן אליו מיד את אותו הזקן ושאלו: "כיצד תוכל לרפא את בתי? השפיל הזקן את עיניו ואמר: "חוששני שהמלך לא ישמח לשמוע מהי אותה התרופה שתרפא את בתך".

הגיב המלך בזעקה: "מה פירושם של המילים: "שלא אשמח לשמוע מהי התרופה שתרפא את בתי"? הרי אני מוכן לתת הכל בכדי שהיא תשוב לאיתנה".

"אם כן, התרופה שתשים קץ למחלת הנסיכה היא היהלום היקר והנדיר שמשובץ בכתרו של המלך. אם אקבל אותו לידי, ארקח ממנו מרקחה ואגיש אותה לבתך ואז היא תקום על רגליה ותתרפא בעזרת השם".

"בודאי שאני מוכן לתת את היהלום עבור כך" זעק המלך "הרי מה שווה לי הכתר שהיהלום בתוכו כאשר בתי חולה וחייה המשך בעמוד אחרון

בשורה טובה

בסייעתא דשמיא

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי ובפרשת השבוע מפני עורך העלון הרב עדו וובר שליט"א במערכת "קול הדף": 02-6400000

נקי הדעת שיכרוש-לים

תלמיד חכם מופלא בשקידתו

וכבר הולך". רגע זה נמשך עד שעה שלש לפנות בוקר.

הגאון רבי בן ציון פריימן זצ"ל שקוד על לימודו

סיפור קטן על יהודי גדול

כשלעצמו לא חשב רבינו לא על שינה ולא על אכילה, והיה ממעט בהם עד הקצה האחרון. טעימתו מועטה היתה, רק כדי קיומו של אדם. כשהיה טועם, היה משתמש רק בידו אחת, ומעולם לא השתמש בסכין בעת האכילה. מתון מתון היה טועם, גם אם שעות ארוכות לא בא דבר מאכל לפיו. רעבתנות מעולם לא נראתה אצלו. וכל אימת שהיה סועד - ספר קודש היה פתוח בפניו שבו היה מעיין בעת האכילה.

תלמיד חכם מופלא בשקידתו ומידותיו המופלאות, זהב טהור, היה הגאון רבי בן ציון פריימן זצ"ל, הוא היה דמות מופת בשיבות וחבורות רבות.

בימי בחרותו התפרסם בשקידתו ושקיעותו הרבה בתורה. ביום חתונתו הלך לעשות איזה ענין של הכנה לחתונה ונעלם. חיפשוהו ולא מצאוהו עד שהתעוררה דאגה עמוקה לשלומו, אך לבסוף מצאוהו באוצר הספרים בשיבת חברון. הוא נכנס לראות שם משהו ושכח שהיום זה יום חתונתו.

עשרות חברות היו לו ותמיד היה הוא זה שמגיע אליהם ומעמיד עצמו עבורם ללמוד מה שהם רוצים. פעם בא לבית של שכן לעיין בספרים. הבית היה קטן, כך שבאותו חדר שישנו הילדים היו גם הספרים. רבי בן ציון בא בשעה מוקדמת בערב ושקע בספרים. לפתע שאל את בעל הבית, מה השעה? השיב לו שכבר השעה אחת אחר חצות. "אוי, אמר רבי בן ציון, לא הרגשתי שהשעה מאוחרת כל כך, בטח אני מפריע! אני רק גומר לעיין עוד רגע בספר זה

הדלקת נרות מוצאי שבת

ירושלים: 6.39	ירושלים: 5.27
תל-אביב: 6.40	תל-אביב: 5.42
חיפה: 6.39	חיפה: 5.32
באר-שבע: 6.41	באר-שבע: 5.43
רבינו תם: 7.19	המועדים לפי שעון קיץ

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

מאמרותיו המשך מעמוד קודם

שלא נחשב שעברה עבירה) ואפילו חילול השם לא היא מזה. וכן מובא בנוגע ליעל (מסכת יבמות דף ק"ג ע"א) שעשתה עבירה לשמה כדי להציל את ישראל ולכן משבחה הכתוב "מנשים באוהל תבורך", הרי אנו למדים מכאן שאפילו אם חס ושלום היה נעשה המעשה, לא היתה שרה אמנו נכשלת בשום עון, אלא אדרבא הכתוב היה משבחה על אותה הדרך שהכתוב משבח את יעל אשת חבר הקיני שעל ידה היתה הצלה לכלל ישראל. וזה בדיוק היה המצב עם אברהם אבינו: הרי כלל ישראל צריכים היו לצאת ממנו ולכן היה מחויב לנקוט בפעולה שתציל אותו

הוראה למעשה

ה אדם צריך שיקרב קרוביו בכל יכולתו.

המקור בפרשה: "וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמונה עשר ושלוש מאות וירדוף עד דן". רואים מכאן שאברהם מסר גופו עבור אחיינו לוט. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להיות צנוע אפילו בינו לבין אשתו - שיהיו צנועים וביישנים יחד.
המקור בפרשה: "הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את" "עד עכשיו לא הכיר בה מתוך צניעות שביניהם" (רש"י, של"ה הק').

הוראה למעשה

האדם צריך שלא לשים עיניו על העושר שלו.

המקור בפרשה: "ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב וילך למסעיו". כבר פרשתי למעלה שמסעיו היו מהשגה להשגה, (היינו שמדובר בעניינים רוחניים). יוצא איפא שאברהם לא רצה לבטל עבור ממונו רגע אחד מלימודו. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להתרחק מאד ממחלוקת ובאם חס ושלום מתחיל איזה ריב, עליו לכבות

מהסכנה שהיה שרוי בה ולעשות את כל התחבולות בכדי לקיים את הציווי של "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" ולא לסמוך על הנס. ובנוגע למה שהקשה עוד הרמב"ן שהיה לאברהם לבטוח בה', שיציל אותו ואת אשתו ולא לבקש משרה שתאמר שהיא אחותו, תמוהה קושיא זו. הרי חז"ל קבעו שבמקום ששכיחא היזקא, אין סומכין על הנס ואם כן עושים לו נס, מנכים לו כל זכויותיו. ובשל כל הסיבות הנ"ל אברהם צריך היה לומר לשרה שתגיד שהיא אחותו ובזכותה ניצול אברהם. (מתוך הספר "ירים משה להגה"צ המשפיע הרב משה וובר זיע"א)

תיכף ומיד את אש הריב וכמו שדרשו רבותנו ז"ל במסכת סנהדרין (דף ו' ע"ב): "פוטרו מים ראשית מדון".

המקור בפרשה: "אל נא תהי מריבה ביני וביניך".

ושמעתי על דרך הצחות: תיבת "מריבה" היא מלשון נקבה. ולא אמר אברהם "אל נא תהי ריב", כי ריב כבר הותחל בין הרועים. אמר אברהם: למען ה', יפסיקו דברי ריב ולא יוליד כדרך המחלוקת שתמיד עושה פרי ומתרבה, על זה אמר: "אל נא תהי מריבה" לשון נקבה כאשר המולידה פרי מפרי ודי בזה שהתחיל הריב, יהיה כזכר שאינו מוליד. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם מצווה שלא להנות ממעשי נסים וכפי שמובא בגמרא במסכת תענית (דף כב ע"א) על אותו אחד שלא רצה להנות מהחייטים שנתמלאו בנס בחדר. וכן מובא במסכת שבת (דף נג ע"ב) בנוגע לגבר שנעשו דדיו כדדי אישה ונחשב הדבר לגריעותא כי נשתנה עליו מעשה בראשית.

המקור בפרשה: "אם מחוט ועד שרוך נעל וכו' ולא תאמר אני העשרתי את אברהם, כי כבר הבטיחני ה' על העושר. וקשה: וכי יעשה ה' ארובות בשמים וימטיר על אברהם כסף וזהב?! אלא ודאי ה' יתברך יזמין לו סיבה להעשירו, אם כן זוהי הסיבה (של"ה הק').

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידן על הפרשה:

1. מה הקשר בין סוף הפרשה הקודמת (פרשת נח) לתחילת פרשתנו?

תשובה: פרשת נח מסתיימת במיתתו של אביו של אברהם, תרח. ואילו פרשתנו פותחת בציווי של ה' לאברהם: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך". המסר מזה עבור אברהם אבינו הראשון ולצאצאיו: לכו לכם מהאבלות שפקדה אתכם (ר"ל) ותמשיכו להרוות את חייכם בתורה ובמעשים טובים למען הנפטר ולמענכם.

2. מה הקשר בין תחילת פרשתנו לסופה?

תשובה: על המילים "לך לך" כותב רש"י: "להנאתך לטובתך". ומהפסוק האחרון של הפרשה לומדים אנו שקיימה בו ההבטחה של הנאתך וטובתך שהרי מוזכרים בו אנשי ביתו, ילידי בית ומקנת כסף?

3. מדוע אברהם אמר על שרה שהיא "יפת מראה" ואילו המצרים אמרו עליה ש"יפה היא מאד" (ולא יפת מראה)?

תשובה: רש"י מפרש בפרשת "ויצא" בנוגע לפסוק "ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה": "תואר הוא צורת הפרצוף, מראה הוא זיו קלסתר' כלומר יופי מאור הפנים. ומכאן מובן איפוא שאברהם אבינו ראה את יופי מאור הפנים של שרה אשר נבע ממעשיה הטובים ואילו המצרים "שטופי הזימה" (כלשון רש"י) לא הסתכלו על סוג היופי הנעלה הזה אלא על היופי הנחותי והבהמי.

4. בפסוק ד' בפרשתנו נאמר: "וילך אברם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט". ומייד בפסוק לאחריו נכתב: "ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו". וצריך להבין איפוא מדוע הפסוק השני חוזר שוב על כך שלוט הלך עם אברם?

תשובה: בפסוק הראשון נאמר שאברם הלך "כאשר דבר אליו ה'" היינו בגלל ציווי של הקב"ה. והיינו יכולים לחשוב שגם לוט היה באותה המדרגה של אברם והלך בשל ציווי ה'. לכן בא הפסוק הבא לגלות לנו שלוט הלך דווקא בגלל שאברם לקח אותו ומכאן הראיה שהוא לא היה במדרגתו הנעלית של אברם.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל
לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

כוחה של אנוחה

נכנס פנימה. שמו היה איוון, ונוהג היה להכנס מדי פעם אל ביתו של ר' משה ולהרים כוסית יי"ש לחיי בעל הבית. הפעם רצה ר' משה להגיד לו כי בבית אין מאומה. אלא שהגוי הקדים ואמר לו כי מטרת בואו הפעם חשובה הרבה יותר מאשר כוסית משקה. הוא לחש לאזנו של ר' משה כי רוצה הוא לספר לו סוד כמוס.

"שמע נא משה" – אמר ליהודי המשתאה, "הנני זקן, חלוש וחולה. אמנם אני מתגורר אצל בתי וחתני, אך אינני מסתדר אתם. הקשב נא, אפוא, את אשר ברצוני להציע לך: אני אבוא לגור בביתך. אין אני צריך הרבה, אולם אתה תהנה, בשכר הכנסת האורחים שלך מתמורה גדולה. דע לך כי יש לי אוצר גדול, המכיל עשרות אלפי מטבעות זהב. כעת תוכל מיד ללכת לשם ולקחת לך כמה שאתה רוצה. לאחר מותי יהיה כל האוצר שייך לך, ורק לך בלבד."

בהרגישו כי דבריו המבולבלים אינם מעוררים אמון רב, לקח את ר' משה בידיו והובילו אל המחבוא שביער הסמוך. הוא חפר קצת מתחת לעץ גדול, ועד מהרה הוציא שק מלא מטבעות זהב.

"הבה נקח הכל אליך הביתה" – אמר איוון הזקן – "ואיש אינו צריך לדעת על כך".

ענה עבר האוצר לידיו של ר' משה. הוא החל לפזר סכומים גדולים לצרכי צדקה

שמחה עצומה השתררה בביתו של ר' משה. שוב לא הורגש בו כל מחסור, וכל בני המשפחה הרגישו היטב את תוצאותיו של הנס הגדול שארע. במרוצת הזמן הפך ר' משה לעשיר גדול ששמו הלך לפניו עד למרחקים.

הנכרי הזקן חי בביתו של ר' משה במשך שבועות אחדים בלבד. ביום בהיר אחד הלך לבקר את בתו ושם מת לפתע פתאום. עתה עבר האוצר לידיו של ר' משה. הוא החל לפזר סכומים גדולים לצרכי צדקה בכלל ולצורך הכנסת אורחים בפרט.

עברו שנים וקרנו של ר' משה הלכה וגדלה. באחד הימים נזכר בבקורו של הבעש"ט בביתו והחליט כי הגיע הזמן לנסוע אל הצדיק ולהתבשר מאורו וזיוו.

כאשר נכנס אל הבעש"ט, קירבו מאד התעניין לשלומו ולשלום משפחתו. התלמידים התפלאו מאד לראות את הקירוב הגדול אשר איש זה זוכה מרבם. בראותם את מבטי פליאתם, נענה

המשך בעמוד הבא

הוא ואשתו, שמחו שמחה גדולה, שניתנת להם הזדמנות כה גדולה לקיים מצוות הכנסת אורחים.

בתום חמשה ימים, נסעו האורחים כלעומת שבאו, ור' משה ליוה אותם, כנהוג, כברת דרך אל מחוץ לכפר.

כאשר נפרדו ממנו, ביקש מהם שיואלו להזכירו לטובה לפני הצדיק הגדול, רבי ישראל בעל שם טוב, שיברך אותו שיזכה להיות יהודי טוב וירא שמים.

"דע לך כי אני הוא האיש, אותו הנך מבקש" – אמר לו הבעש"ט – "וכעבור זמן מה תשכיל לדעת סיבת בואנו אליך".

כ"ק האדמו"ר מנדבורנא שליט"א ליד הציון הקדוש במו"ז

ר' משה נשאר תוהה ומשתומם, למשמע דברים אלה. הצדיק הגדול רבי ישראל בעל שם טוב בא במיוחד אליו ובגללו!!

אולם, עוד בטרם הספיק להתאושש, נעלמה העגלה והאורחים.

הנני זקן, חלוש וחולה. אמנם אני מתגורר אצל בתי וחתני, אך אינני מסתדר אתם

בחזרו הביתה, מצא ר' משה את הילדים בוכים. אשתו סיפרה לו כי אין בבית מה לאכול והילדים רעבים. לא רק שהאורחים אכלו כל מה שהיה בבית, אלא נאלצו למכור כלי בית אחדים, כדי שיוכלו למלא את כל משאלותיהם של האורחים. עתה נשאר הבית ריק מכל.

ר' משה הביט על ילדיו הבוכים ועל אשתו המתלוננת ולפתע פרץ בבכי מר.

"רבונו של עולם!" קרא – "מדוע צריכים הילדים שלי לסבול חרפת רעב? מה הם אשמים?" בעודו יושב שקוע בהרהורי, נשמעה לפתע נקישה בדלת.

הוא פתח את הדלת וגוי זקן מתושבי הכפר,

ב אחד ממוצאי השבת החורפיים, לאחר הבדלה, פקד הבעש"ט על עגלונו לרתום את הסוסים ולהתכונן לנסיעה. לא ארכה השעה והבעש"ט ותלמידיו ישבו כבר במרכבתם אשר החלה בנסיעתה.

כרגיל, ציוה הבעש"ט על העגלון לעזוב את המושכות ולאפשר לסוסים להמשיך בהליכתם ככל אשר יחפצו.

לפתע החלו הסוסים לדהור בדהירה עצומה, הבקעות היו להם למישור וההרים היו כלא היו. הם גמעו בדרכם מרחקים עצומים.

הקור הנורא חדר לגופותיהם הצנומים של התלמידים, וכמעט שהם קפאו מקור. אך צדיקים אלה אצרו כאבם בלבם, בידעם כי נוסעים הם עם רבם הקדוש למטרה נשגבה, אם כי בעצמם לא ידעו על מה ולמה כל הנסיעה הזאת.

בסופו של דבר עצרה המרכבה ליד בית קטן בכפר אחד, שם הזמינם יהודי קטן וצנום להכנס אל ביתו הדל.

הוא סיפר לאורחים, כי זה זמן רב לא נזדמן לו לקיים מצוות הכנסת אורחים, מאחר שבשל החורף הקשה לא באו עובדי אורח לכפר, ושמחה גדולה היא לו שנפלה לידו מצוה זו.

הוא מסר את נפשו, ואת כל אשר עמו בבית, כדי שהאורחים ירגישו בטוב ולא יחסר להם דבר

הבעש"ט בקשו להכין תה וחלב חם לאורחים, ובעל הבית עשה זאת בשמחה רבה. האורחים נחו מעמל הדרך, ולאחר שאכלו ושתו, פתח בעל הבית בשיחה עם האורחים.

"מאין יהודים" – שאל ר' משה את אורחיו. "ממעז'בוז" – ענו.

כאשר שמע כי האורחים באים מהעיר מעז'בוז, שאל אותם אם מכירים הם את הצדיק הגדול רבי ישראל בעל שם טוב. אולם, בטרם הספיק מי מהם לענות, ביקשו הבעש"ט שלא להטריח עליהם בשאלותיו, אלא יכין להם מיטות, בהן יוכלו לישון.

הבעש"ט ותלמידיו התמהמהו אצלו חמש יממות שלימות, בהן אכלו ושתו בביתו ולא חסר להם מאומה. הוא מסר את נפשו, ואת כל אשר עמו בבית, כדי שהאורחים ירגישו בטוב ולא יחסר להם דבר. הוא לקח אוכל מפי הטרף, חסך מפי ומפי אשתו ונתן הכל לאורחים.

כוחה של אנחה - המשך מעמוד קודם

ואמר להם:

"האינכם זוכרים אותי? הרי ביקרנו בביתו והתארחנו אצלו במשך חמישה ימים, כאשר אנו אוכלים את פרוסת הלחם האחרונה שהיתה לו בבית. כעת שמעו ואגלה לכם את סיבת נסיעתנו לכפר ההוא, לביתו של אותו היהודי.

על היהודי הזה נגזר בשמים שיהיה עשיר גדול, בזכות מצות הכנסת אורחים שהוא מקיים בהידור רב. אולם הוא היה מסתפק במועט ומעולם לא ביקש ולא התפלל על פרנסה, ובכך

נשקפה סכנה כי הברכה לא תחול עליו, ולעולם ישאר עני. ברם, כאשר ביקרנו אצלו במשך חמישה ימים, לא הותרנו בביתו מאומה והילדים שהיו רעבים ללחם, בכו באזניו ותבעו אוכל. רק אז "נשבר", נאנח מקרב לב וביקש מהבורא שיתן לו פרנסה. או אז, חלה עליו הברכה, ה' שלח אליו את הנכרי עם האוצר וכך הפך לעשיר גדול".

"הנה כי כן" - התלחשו החסידים בינם לבין עצמם - "ראו נא עד היכן מגיע כוחה של אנחה המתפרצת מלב יהודי טהור".

הנר שלא האיר

בי"א בחשוון חל יום ההילולא של האדמו"ר רבי נחום מטצ'רנוביל זצוק"ל (נסתלק בשנת תקנ"ח)

הרב הקדוש ר' נחום מצ'רנוביל ז"ל שהיה פעם בשבת קודש אצל הרב ר' שמעון שלמה ז"ל, אביו של הרב הקדוש ר' משה מסוורן ז"ל. והדליקו אז בערב שבת נר גדול שידלק כל הלילה עד הבקר, כדי שאפשר יהיה להשכים בעוד לילה וללמוד.

ויהי באשמורת הבוקר, כשהצדיק ר' נחום קם משנתו, ובחושך עדיין היה חושך ואפלה, ראו ר' שמעון שלמה ובני ביתו, שר' נחום הולך בבית וממשש בדרך, כמי שהולך בחושך, וקרוב לכך שיחבוט את ראשו בהליכתו. ואז פנה ר' נחום אליהם בשאלה:

למה לא הדלקתם נר, שידלק כל הלילה.

כ"ק אדמו"ר צ'רנוביל אשדוד שליט"א

בשורה משמחת ומרנינה

הספר שמובטח שבסייעתא דשמיא יביא ברכה ושמירה לכל בית בישראל

לקראת הימים הבאים עלינו לטובה, חובה וזכות להביא לכל בית בישראל

את הספר "ירים משה"

על התורה, על פרקי אבות ועל המועדים של הגה"צ המשפיע

רבי משה וובר זי"ע

אשר בו שזורים סיפורים מדהימים ומרתקים בליווי תמונות מרהיבות עין

ניתן בעז"ה לרכוש את הספר בחנויות הספרים המוכרות וגם בטל. 058-5828284

למצוא חזור למכה הזאת המשך מעמוד ראשון

משמעית של גדולי ישראל - שכל אחד (ללא יוצא מן הכלל) יחזיק ברשותו אך ורק מכשיר כשר.

ויהי רצון שמיד כשנחליט החלטה טובה זו, השי"ת יצרף ומייד ממש את הסכנה המרחפת מעל ראשינו ונזכה לשבת בבטחה ובשלווה בארצנו הקדושה בגאולה האמיתית והשלימה שתבוא במהרה בימינו אמן.

138 ובר אלוף

"חלק מברשו" - ל"אייפונים" ול"גאלקסים" הלא כשרים שרבים מחזיקים ברשותם. מחד גיסא קשה להתנתק מהמכשירים הללו ואולם מאידך גיסא נראה לי שהרבה יותר קשה לשמוע מידי יום ביומו שמועות מחרידות אודות אחינו היהודים שדמם ניגר ארצה באמצעות פיגועים מזעזעים ומצמררים. הגיע איפוא השעה שנחליט החלטה נחושה להסיר מאתנו את הקטרוג הנורא הזה שהמכשירים הללו מביאים עלינו ולציית להוראתם החד

בסכנה!?"

הסיפור הזה הינו אלא משל והנמשל הינו: אילו כל אחד מאיתנו היה יודע שבכדי לצאת מהמצב העגום והנורא בו אנו שרויים בארץ הקודש, חייב לנקוט בפעולה מסוימת, בודאי שהיה מבצע את אותה פעולה במרץ ובעוצמה רבה. **ורק השאלה היא: האם באמת כל אחד מאיתנו היה מוכן להקריב לשם כך "חלק מברשו" - היינו הקרבה ממשית מחייו? וכוונתי במילים**

הדיסק שישנה בעזרת ה' יתברך את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידיות מפורסמות.

המלקט: המשפיע הגה"צ רבי משה ובר זי"ע א. העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי ברשת חנויות גל-פז.

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זי"ע בכדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם,

יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל' 02-5828284

עלון זה יוצא לאור לזכרו של נסים בן נוריה נסים ז"ל - נלב"ע כ"ח באדר תשע"ח

